

Poštarina plaćena u gotovini.

SAMOBORSKI LIST

God. XXXI.

U Samoboru, 15 listopada 1934

Broj 20

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesec — PRETPLATA za cijelu godinu iznosi 30 D. — Inzematvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
LIVADIČEVA ULICA br. 2.
(izlasku S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta utvrđuje, daje se zman poput. Rubopisi se ne vraćaju.

Smrt Nj. Veličanstva Kralja

Aleksandra I.

Strasna vijest koja je stigla 10 o. mj. iz Marselja potresla je duboko čitav jugoslavenski narod. U prvi mah ta je vijest tako strašna bila da se nije moglo ni povjerovati u njezinu ispravnost. Kasnije su stizavale vijesti, koje su sažalost potvrđivale grozan zločin koji se dogodio usred velikog slavlja i spontanog oduševljenja koje je francuski narod iskazivao našem **Viteškom Kralju-Junačku**.

I upravo taj trenutak izabrao je ubojica za svoje grozno djelo, za umorstvo Čovjeka, koji je svojom rukom stvorio **sućutnu Jugoslaviju** i vodio je od uspjeha do uspjeha. U povijesti Jugoslavije, pa i uopće povijesti ovaj će strašan dan ostati upisan crnim slovima, jer je Nj. Vel. Kralj Aleksandar upravo u posljednje vrijeme izvršio historijsko djelo pomirenja na Balkanu, a spremao se sada da u suradnji sa Francuskom doprinese odlučni udio za učvršćenje i stabilizaciju mira u Europi. U tom prevažnom momentu prekinulo je ubojničko tane Njegov život.

Ali Njegovo djelo je besmrtno. Riječ mučeničkog i junačkog Kralja koji je svojom krvlju pozebio svoje djelo, posljednje njegove riječi: **„Čuvajte mi Jugoslaviju“**, — te riječi ostat će i dalje vrhovno načelo i sveti amanet onih kojima je blagopokojni Kralj još za života namijenio prodaženje svoga djela, a isto tako i narodu, koji je s Njegovim idealima srastao te će ih čuvati i **branjiti** i u buduće.

Naše građanstvo kao i okolišno seljaštvo duboko je potrešeno i ražalošćeno smrću Velikoga našega Kralja, koji je u više navrata počastio svojim posjetom Samobor i okolicu.

Slava našem Viteškom Kralju Ujedinitelju

Aleksandru I.

Žalobna svečanost za mrtvim KRALJEM u Samoboru

U petak 12. o. mj. u 9 sati prije podne služena je žalobna svečanost u župnoj crkvi, koju je služio preč. g. župnik i zač. kanonik Kocijanić uz asistenciju. Na koru pjevao je muški zbor »Jeka« koral od Juratovića »Smiluj se Bože« i tužaljku »Čuj nas Gospodine«.

Ovoj su svečanosti prisustvovali glavari svih naših vlasti sa osobljem te sva društva korporativno sa barjacima, školska djeca sa nastavnici i veliko mnoštvo naroda.

Spomen slovo.

Nakon žalobne svečanosti pošla su sva društva i narod pred trgovišnu općinu gdje je starosta Sokola Švarić Milan održao spomen slovo pokojnom našem Velikaru Kralju.

Žalobna sjednica trgovišnog zastupstva

U 1/210 sati održana je svečana žalobna sjednica kojoj je prisustvovao sreski načelnik g. dr. Mihalić. Prisutni su svi zastupnici, izaslanici društava te veliki broj građanstva i seljaštva.

Nač. Pandić otvara žalobnu sjednicu te se spominje Velikoga našega Kralja slijedećim govorom:

GOSPODI!

Kako Vam je već svima poznato, naš obiljubljeni Kralj Aleksandar I. mrtav je. Pao je kao žrtva atentata baš u času svog trijumfalnog pohoda prijateljskoj Francuskoj naciji.

Još godine 1912. pošao je kao mladi prijestolonasljednik u Balkanski rat, gdje je sa velikim uspjehom komandovao najvažnijom armijom, za oslobođenje zarobljenih Srba i Bugara ispod Turskog ropstva.

U svetskom ratu vidimo ga u prvim redovima u obrani svoje Otadžbine, prelazi sa svojim Roditeljem legendarnim Kraljem Petrom

I. Velikom Oslobođiocem Albansku golgotu. Pošto je obavio reorganizaciju Srpske vojske na Krku, stavlja se na čelo te vojske na Solunu pod parolom oslobođenja i ujedinjenja svih Srba, Hrvata i Slovenaca u jednu nacionalnu državu, ispod gospodstva Austro-Ugarske monarhije.

Nakon oslobođenja i ujedinjenja pokazuje taj u ratu hrabri vojskovođa sve vrline sposobnog državnika koji ulazi postepeno sve te vrline oko konsolidacije države. Raspravljane političke prilike sile ga, da dne 6. januara 1929. god. poprimi sve još jače državničke poslove u svoje ruke, a državu na zadovoljstvo sviju državljana proglašuje Kraljevnom Jugoslavijom.

Zadnje dvije godine osobito intenzivno radi oko očuvanja mira na Balkanu kao i u centralnoj Europi, a sa krajnim ciljem ujedinjenja svih Jugoslavena u jednu moćnu državu. Žanje uspjeh za uspjehom dok ga konačno ne vidimo u najskorijoj prošlosti gdje trijumfalno posjećuje Bugarsku prijestolnicu Soliju, da dokumentira u zajednici sa Bugarskim monarhom srodstvo i bratstvo Jugoslavije sa Bugarskom, a sve u pravcu velikog dijela »Mira.«

Na polasku u Francusku prijestolnicu, u času kada želi do kraja da izvede svoju sudbonosnu misiju pada na dan 9. oktobra i. g. žrtvom atentata.

Stoga svaki Srbin, Hrvat i Slovenac i. j. cjelokupni narod Kraljevine Jugoslavije sa bolju u duši žali za svojim omiljenim Kraljem.

Slava Viteškom Kralju ALEKSANDRU I. Ujedinitelju!

Prisutni kliču »SLAVA MU«.

Načelnik Pandić čita saučesni brzojav koji se imade odaslati Maršalatu dvora u Beograd a glasi:

Maršalatu Dvora

Beograd

Odbor trgovišne općine Samobor sa današnje svoje žalobne sjednice u ime cjelokupnog građanstva ove općine izražuje u podaničkoj vjernosti i odanosti Njihovim Veličanstvima Kralju Petru II., Kraljici Mariji i cijelom Uzvišenom Kraljevskom Domu svoje najdublje saučešće nad gubitkom premilog i neprežaljenog viteškog Kralja Aleksandra I., Oca i Ujedinitelja Jugoslavije.

Pretsjednik:
Pandić v. r.

Jednoglasno se usvaja ovaj predlog.

Nj. Velič. Kralj Petar II.

Načelnik iza toga izvješćuje da je dne 10. o. mj. proglasila je Kr. vlada na osnovu čl. 36 Ustava Prvorodenog sina Petra Kraljem Jugoslavije. — Njegovo Veličanstvo Kralj PETAR II. Živio! — Burni poklici živio!

Zaprisegnuće zastupstva

Sreski načelnik zaprimio svečanu prisegu čitavog zastupstva Kralju Petru II.

Sažalni brzojavi

Maršalatu dvora priposlani su još slijedeći brzojavi saučešća nad teškim gubitkom viteškog našeg kralja: Mjesni odbor »Jadranske straže« svom Pokrovitelju, Sreski odbor Crvenog Krsta, Vatrogasna župa, Dobrovoljna vatrogasna četa, Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka«, Vojsko-veteransko društvo bana Jelčića, Obrtno-radničko društvo Napredak, Pečka čitaonica i knjižnica, Hrvatsko kulturno društvo Napredak, Društvo hrv. katoličkih muševana i Mjesna katolička udruženja.

Biskup Dr. Josip Lang

(O desetgodišnjem smrti 1/XI 1924)

Volio je Samobor i rado ga je posjećivao, kada bi uhvatio vremena, da barem na nekoliko dana odmori duh i tijelo, izmoreno od neprekidnog, požrtvornog i napornog rada. — Dane odmora sproveo bi u domu dragog brata g. Milana.

Velik je bio i nenadkriljiv u svojim djelima, pa je zavrijedio da mu se i u našem lokalnom glasilu posveti nekoliko redaka u spomen desetgodišnjice njegove blažene smrti.

Decenij se navršuje, što nam ga je Gospod uzeo i pozvao k sebi, da mu deda zasluženu plaću za njegova herojska blagotvorna djela, i da ga ovjenča krunom ugudnika i sveca Božjega. — Izvan svega je dvojbe, da je on svetac Božji, jer ako on nije svet, onda smo mi svi ostali obični smrtnici izgubljeni zauvijek. — To dokazuje njegov život i njegova djela.

Visoko ga je poštivao svaki, koji ga je poznavao, bez razlike vjere i narodnosti. — Njegov život i djela ocrtna su u više na-

vratu, pa ga moramo nazvati divom i herojem našega vremena.

O koliko nam ga manjka u ovim teškim danima sveopće bijede i nevođe! Njegovo nježno i plemenito srce krvarilo bi od bola, da je danas među nama, gledajući golemu duševnu i materijalnu bijedu, koja je zadesila čovječanstvo. — Mnoga sirota osjetila bi danas poznatu njegovu djelotvornu ljubav spram bližnjega i našla bi pomoć u duševnim i materijalnim potrebama.

Pa što da činimo u ovim teškim danima bez njega? Zavapimo ovako: Sveće Božji! Nebrojano Ti hvala na Tvojim herojskim i blagotvornim djelima, koja si za života izveo kao divan i usoran apostol Gospodnji! Moji Stvoritelja i Soca našega, da nam skрати dane teške kluđe i ublaži nevođu, koja nas je snašla za grijeha naše!

Vječna Ti slava!

Komemoracija Sokola

Odmah nakon tragičnih događaja u Marselju sazvalo je Sokolsko društvo na 11. večer skup svih svojih članova u Samoboru pred sveukupnim članstvom pročitala se lista okružnice Župe i Severa, a brat spomenut Milan Švarić održao je lijepo komemorativno predavanje o životu, radu i ličnosti pokojnog Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja i Srodaka je Sokolsko društvo izjavilo sa izaslanstvom svojih četiri prisustvovala, a završeno u župnoj crkvi a poslije posredno održao je starjšina Švarić sa balkonske strane crkve govor pred skupštinom Sokolskog društva. Svi prisustvovali potresani, sa suzama i uzbuđenjem govorili su o životu i radu pokojnog Viteškog Kralja Sokola, koji je završio ovaj naš život.

Stalo su riječi da pričuza naša i naša budućnost. Naugovorje naše Sokolske udruženje sa u crcu. Kraljeva se i čestitke i slava našega Viteškog Kralja Sokola.

»Govoriti mi Jugoslavija«.

Njegovo Veličanstvo PETAR II. Kralj Jugoslavije

Nakon tragične pogibije našeg Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja a na osnovu člana 36 Ustava Kraljevine Jugoslavije stupio je na prijestolje Njegov prvorođeni Sin Njag. Vel. Kralj PETAR II.

Pokojni Viteški Kralj odredio je u svojoj oporuci, da za slučaj da Nasljednik Prijestolja iz uzroka navedenih u čl. 41 Ustava ne može vršiti Kraljevsku Vlast namjesničku vlast vrše:

Prvo: Nj. Kralj Vla. Pavle Karađorđević, drugo: g. Rađensko Stanković senator i ministar prosvjete, treće: dr. Ivo N. Perović, ban savske banovine. Kao zamjenika Nj. Vla. Pavle Karađorđevića odredio je

Nj. Vel. Kralj armijskog generala g. Vojslava Tomića, komandanta Beograda, kao zamjenika za g. Stankovića odredio je Jovu Banjanina, senatora, kao zamjenika g. Peroviću odredio je dr. Zeca, senatora.

Kako je slučaj naveden u čl. 41 Ustava nastupio preuzeli su Namjesnici Kraljevsku Vlast u svoje ruke.

Mladi Kralj, Njegovo Kraljevsko Veličanstvo Petar II. stigao je sa Kraljicom Majkom 13 o. mj. u prijestolnicu.

Živjelo Njegovo Veličanstvo Kralj PETAR II. Kralj Jugoslavije.

Ovo je oporuka našega Blaženopočivšega Kralja.

Ovo je naš Sokolski zavjet. Slava Kralju Mučeniku, Kralju Heroju, Kralju Tvorcju Jugoslavije. Da živi Kralj Petar II.

Nakon toga Sokoli su u dvorani održali još jedan žalobni pomen sa kojega je odaslan Savezu u Beograd posljednji pozdrav samoborskih Sokola Blagopokojnom Viteškom Kralju.

Demne vijesti

DELEGACIJÁ SAMOBORA NA SPROVODU NJ. VEL. KRALJA

Samobor zastupat će na veličanstvenom sprovodu našega Kralja načelnik g. Srećko Pandić, član uprave g. Adol Weber, zast. Tenki Jurković, narodni poslanik dr. Leuši. Vanjske općine samoborskog sreza zastupat će načelnici. Sokolsko društvo zastupat će starješina Milan Švarić. — Građani koji žele poći u Beograd plaćaju za vožnju samo četvrtinu cijene. Informacije za put davat će se na općini.

† LJUBICA MATIJAŠIĆ rođ. KRAMER

udova iza pok. Josipa Matijašića, posjednika u Zagrebu umrla je 9 o. mj. Sprovod bio je 11 o. mj. te je uz veliko saučešće zagrebačkog građanstva, samoboraca i okolnih mjesta sahranjena na Mirogoju. — Pokojnica bila je marna kućanica i uzor-majka, pa ju je svatko tko ju je poznao visoko poštivao i cijenio. Oplakuju je dvije kćerke, unučice i ostala velika rodbina. — Pokojnici neka je lahka zemlja a rastućoj porodici naše saučešće!

KOMEMORATIVNA SKUPITINA VATROGASNE ČETE U SAMOBORU

održana je jučer u Vatrogasnom domu. Žalobno spomen-slovo velikomu Kralju, Mučeniku, koje je članstvo tronulo saslušalo, izrekao je predsjednik B. Toni. Poslije toga položila je četa zakletvu vjernosti Njag. Velik. Kralju Petru II.

Jedan od stare kazališne garde

U „jut. listu“ napisala je gđa Antonija Kasović-Cvijić članak o živim licima naše stare garde u zagreb. kazalištu. Spominje među tim licima i g. Franju Kirina, Samoborca. O njem je zabilježila ove relikve:

Klasičan tip iz starog teatra je Franjo Kirin, rodom Samoborac, naš pjevač i glumac od 1885. Kad je na raspis natječaja primljen u teatar, rekaoše mu: „Francak, mi te bismo smestili tak, da nam buš sigdi koristiti!“ Francak zadovoljno kimnuo glavom i stajao im besprikorno kroz 41 godinu. Postao je sborovođom i članom opernog zbora, onda učeo u male teatarske solo-partije, a kad je kroz 25 godina svoje otpjevao i odglumio, namjestili ga za kontrolora i sukijačara blagajne kao i tajnika mirovinskog fonda. Za vrijeme njegovog najjače aktivnosti, kad je putni odvijetak dramskog ensemble-a ljeti počeo u provinciju trebalo je svaki put i Francaka, koji je stripljivo uprilo na se po 4-6 kratkih uloga za jednu te istu predstavu. Tad se desilo, da se među članovima morao tako naglo da presvuče i pretainika, da se sav zbunjen povratio na scenu i — pobrkao uloge — Francak im je zalista „sigdi koristiti“, pa sada spokojno uživa svoju penziju.

SOKOLSKA KUNINJA

Musali se bližiti jesenski dani i sve više osjećamo da se približuje zima, a njome dolazi i osjećaj među stromasima. Kako se kod ove škole kroz staričko doba prehranjuje pravo staričko djelo, to je potrebna i veća količina životnih namirnica. Ova godina bila je čudno povoljna što se tiče prehranjenih

Oko Samobora

Opet sam jednom nakon duljeg vremena boravio nekoliko dana u mojem dragom rodnom mjestu, gdje se tako lijepo osjeća miris dišeće trave i crvenog resinja i gdje ugada oku zelenilo jaguica i samoborske krasotice preljepa božikovinae.

Samobor je za mene najljepši i najdraži na svijetu. Možda je to i smiješno, ali takav sam ja. Nigdje na svijetu nema Aninog dola, Jurica i Tepca, nigdje Stražnika, nigdje Oštrca i Okića. Nigdje se ne spava tako slatko, nigdje se ne miruje tako ugodno, nigdje se ne zabavlja tako iskreno i nigdje se ne oporavlja tako brzo kao na dragoj rođenoj grad. Tu mora da je i umrijeti lijepo, barem za onoga, koji taj kraj voli onako, kako ga volim ja. Živim doduše već dvije godine u prijestolnici, ali za mene je jedina druga prijestolnica na svijetu: Samobor.

Jednog dana prošlog mjeseca na mojem istraživačkom, istanju po Samoborskoj gori doveo sam se do Sv. Nedjelje, da pođem nekim gorskim hriptom, što se od Sv. Nedjelje proteže na jag preko Kozjana i Bereča do Močiva. Čitav taj predjel izgrađen je u glavnom od geološki mladog kamena i kultiviran od velika časa vinogradima.

— To je poznati Sokolnjak, to je kupača Marija Magdalena, to su Bereč, sve mjesta, koje su vezane za najljepše naše mjesto. Nekoji od tih dana duboko se usadili u mom srcu i srca ih nikad zaboravit. Kako da se ovdje ne sjetaš sa tim dragim mjestima devetih dana nepomućenog prijateljstva s Nikoćom Raizerom, tako da zaboravim sa mojom sestrom, koja je bila jedna od svih mojih rođaka bila druga sestrice, polno sam sestru slično imao. S njom sam polazio u vinograde Bereča, s njom sam proživio djetinjstvo i mladenačke dane sve do njene prmane i tragične smrti.

Tim krajem nisam prvi put bio. Trebalo mi je, da konstatiram starost mojih stidljivosti kod same Sv. Nedjelje. Laporeni materijal jednak onome ispred Moče vala sa staroj cesti prema Sv. Ladaru. Ođvrio sam se preko svake i svake, brojih ovdje u tom vepomedičnom terenu kao kao u prvom kršu. Iz ovog kraja polako sam se kretao. Ispred Moče ga je „opisao“ prof. Plan, a odavle ispod i tako po Gorjanovića opisane ribe. Zastupan

je tu u glavnom čitav mladi tercijar sve od mediterana do pontijskih slojeva i belvederskih šljunaka. Zanimiv kraj za onoga, koji se tim studijem hoće da pobliže pozabavi.

Sunce je dobrano pripeklo, kad sam se od Sv. Nedjelje počeo uspinjati prema Sv. Magdalen i Srebernjaku. Hlada malo. Tu i tamo po koje drvce, koje je dalo malo zaklona, da otareš znoj. A ipak je sve to tako lijepo, ako i jednostavno. I ako pasioniranom turistu ne pruža ono, što on traži od brda, za izletnika, koji hoće da iskoristi nedjelju na svježem zraku bez većih napora, taj je kraj upravo stvoren. A posjećuje se tako malo i tako rijetko i ako je poznato, da je s vrha Kozjana najljepši pogled na Samoborsku goru. Geološki nema tu mnogo da se traži. Treba samo istaći, da je među fosilnim bilinama nađeno mnogo vrsti, koje ukazuju na toplu klimu današnjeg sredozemnog mora. Možda je u to doba bila ovdje prava jezero-europejska rivijera dakako bez luksusa, bez kartašalca, bez otmenih dama i bez cvjetalih korza. Vrhovi Piješevica, Oštrca, Japetića, pa valjda i današnjeg Tepca i Stražnika izvirivali su kao ostrva iz tog mediteranskog mora. Lako bi se postavilo pitanje, dali će još ikad biti tako. Trebalo bi na to zao odgovoriti. Priroda je toliko puna tajna i tako velika u svom stvaranju, da je o tome teško reći sigurnu riječ. Ta ona se je neprestano mijenjala, mijenja se i danas i ako mi to ne zapazimo, a mijenjat će se i u budućnosti. Dok je njen vijek. Kušali se joj odrediti starost, ali je uzalud. Značkoga je rođa i taj svoje godine. Pa i pravo je tako, jer je ona uvijek mlada, uvijek svjeđa i uvijek nova. Čemu da se naprebamo, da nprizamo je tajna, ako se je ona sama pretrila samonirvanjem vjetrova i vode da ova svoja doba sama tako naseljava i tako sličalima. A valjda bi i bilo bolje, da ne diramo u tu tajnu, da je ostavimo i da se ispitujemo, koliko je stara. Dali je tu nekoliko milijuna godina više ili manje nije važno. Važno je samo to, da je ona do danas ostala uvijek mlada i svjeđa i da je i u budućnosti ostati takva. — Ođvrio sam se neprestano prošlo vrijeme u razmišljanja i promišljanja i u skoro sam se našao na predjetoj cesti što vodi prema Samoboru iz Miravca. Još pola sata trula po šumama jednog od ovih i je sam stigao u Samobor. Tako je, da u bližnjem kraju grada nema lijepog izletišta od Samoborske gore. Ose pređu toliko raznolikost, kao što je bilo kraj i je sa ponosom, da sam iz tog kraja. Na stotine izletišta posjećuje je svake nedjelje i blagdana a ona to i značajuje.

Dr. Fran Šušaja

artikla, to se ovime apelira na ljude dobra srca da se sjete i naše siromašne školske dječice, koja dobivaju u školi kroz zimske mjesecne dnevno topli obrok.

Apelira se i na gg. trgovce živežnih namirnica, kao i gg. mesare da se po koji puta sjete školske kuhinje. U našem trgovištu ima 8 mesara pa kad bi samo svaki jednoć dao mesa, to bi kroz 2 mjeseca djeca imala jedan dan u tjednu bolji zalogaj. Gospoda mesari su i prijašnjih godina rado potpomagali svojim doprinosima u naravi rad školske kuhinje, pa ova uprava škole i sada toplo apelira na njihovu potporu.

UPOZORENJE

P. N GG. PRETPLATNICI «SAMOBORSKOG LISTA» KOJI SU ZAOSTALI PREPLATOM, POGOTOVO ONI KOJI NI PRIJASNJE GODINE NISU UPLATILI UPOZORUJU SE OVIME DA IM POSLIJE OVOG BROJA OBUSTAVLJAMO LIST.

UPRAVA

ZA ŠKOLSKU KUHINJU

darovala je mil. gđa Leibenrost Olga 10 kg riže i 15 kg. brašna 0gg

Uprava škole mnogo hvali plemenitog darovateljici, koja se često sjeća ne samo sirotinje ove škole, već i ostale sirotinje našega mjesta. Preporuča se stoga i drugim sugrađanima da se ugledaju u lijep primjer darovateljice, te se sjete škol. kuhinje kojim prigodom, kako bi se moglo što prije otpočeti njezinim radom.

ZVONKO — PRONEVJERITELJ

Zvonko Tkalcic koji je već davno proglašen po našoj općini kao skitnica i besposličar dolazio je često trgovcu Đuri Kuniću u Starogradskoj ulici, pa mu je obavljao neke manje poslove, zato je dobivao hranu. I o. mj. povjerio mu je Kunić 2200 Din, da pođe u trgovinu g. Cizla po robu. Zvonko je pošao u navedenu trgovinu tamo predao narudžbu za robu a s novcima je nestao. Za njim određena je potraga pa je nakon par dana uspjen u Zagrebu. Kod njega pronađena je gotovina od 1 Dinar 25 para ostalo je sve potrošio. Kupio je u Zagrebu odijelo za 900 Din, cipele, štap i razne sitnice, dok za ostalo veli da je potrošio, a davao je novce i ženskinjama. Iz Zagreba dopraćen je u Samobor sreskom sudu, gde je saslušan i zatim pušten na slobodu.

Zvonko je posve običan simulant pa je pače bio i u Stenjevcu na motrenju, odakle je otpušten kao nenormalan, a to on znade vrlo dobro izrabiti, jer ga na temelju ove svjedodžbe sudovi ne progone. Zvonko je registriran i kod zagrebačke policije radi raznih delikata. Ovo je opasan individium za tuđe dobro. Trebalo bi ga poslati na prisilan rad, a ne pustiti ga ovako da slobodno pod izlikom ludaka harači po Samoboru i okolici.

Prosvjeta

„NARODNA STARINA“ SV. 29.

Izšao je upravo nov broj ovoga časopisa sa ovim sadržajem: Dr. Franjo Francev: Hrvatska crkvena prikazanja (sa 12 slika), Dr. Josip Matasović: Knez Lenard kaptoloma zagrebačkoga kramar (sa 8 slika), Milan pl. Praunsperger: Nešto o starom hrvatskom oružju (sa 1 slikom), Aleksandar Derocco: Crkva sv. Gjorgja u Podgorici (sa 4 slike i tablom), Dr. Artur Schneider: Tko je bio Nicolo dell Arco?, Nikola Žic: O slavenskoj investituru na polju Gospe Svet, Dr. Josip Bösendorler: Kolonija Čiprovčana u Osijeku, Vido Latković: Zapisi vojvode Petra F. Vujovića (sa 2 slike), Dr. Marijan Stojković: Orko. Nekrolozi, Publikacije, Bilješke, Privatni promicatelji Etnografskog muzeja u Zagrebu. Časopis «Narodna Starina» naručuje se kod uprave Zagreb 6. p. pret. 14. List je bogato ilustriran i ukusno opremljen. Novi pretplatnici dobivaju pogodnost mjesečnog oplaćivanja.

Okolina

SV. MARTIN POD OKIEM

Mjesni odbor Jadranske straže priredio je 7 ov. mj. predavanje uz filmsko prikazivanje našega Jadrana. Odlični predavač škol. nadzornik g. Ljudevit Krajačić, zainteresovao je i oduševio dupkom panu dvoranu prisutnih seljana svojim iscrpnim i punim alegorije predavanjem o ljepotama i značenju mora i naše Jadranske obale, te dužnosti i značenju J. S. Burnim pješkom i odobravanjem narod je popratio predavanje i pokazao mnogo oduševljenja i ljubavi za naše more, a uvaženom predavaču se putem odbora zahvalio za uloženi trud, izrazivši želju da će ga kod budućeg doleška u još većem broju posjetiti.

Ovdješnji mjesni odbor J. S. osnovan je pred kratko vrijeme i broji već dosada preko 70 članova, što potvrđuje agilnost odbora te ljubav i osjećaj naroda za naše Jadransko more. Odbor.

Iz davnih vremena

Godine 1845 izdao je trgovac Cantily svome pomoćniku Renthu slijedeću svjedodžbu:

ATESTAT

Vlasnik ovog gosp. Stelian Renth moj trgovački pomoćnik (subject) jest od 1. maja 1832. do danas u mojoj mješovitoj trgovini u mojoj službi stajao i za to vrijeme se vrlo vjerno, marljivo i pošteno na moje zadovoljstvo tako ponio, da je istoga radi njegove privrženosti i iskrenosti i dalje u mojoj službi zadržati i peče za njegovu dalju egzistenciju brianso budem, i ako se takav i nadalje na moje zadovoljstvo pokazao bude, ja istoga upravo tako kao pravi otac sretnim učinim mislim.

Potvrđujem ovime svojim vlastitim potpisom i pečatom.

Samobor, 13. novembra 1845.

Anton Cantily*)
trgovac

*) Antun Cantily bio je otac Julijane Engler, pjesničkog ideala Stanka Vraza. — Ured.

Vozni red

na Samobor. Željeznici od 1 travnja iz Zagreba za Samobor, na radne dane u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 13³⁰, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 6¹⁵, 7³⁰, 8¹⁵, 9³⁰, 10¹⁵, 11³⁰, 12¹⁵, 13³⁰, 14¹⁵, 15³⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Iz Samobora za Zagreb, na radne dane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰ sati. Na nedjelje i blagdane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 9³⁰, 10¹⁵, 11³⁰, 12¹⁵, 13³⁰, 14¹⁵, 15³⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵ sati.

Red vožnje dobiva se besplatno na svim osobnim blagajnama. Sve informacije na telefon broj 45-12.

Oglas

Iznajmljuje se lijep stan sastojeci se od 2 sobe, kuhinje i ostalih prostorija. Uputiti u samostalno.

IZNAJMLJUJU SE

dva stana: 1) u Masničkoj ul. sa 2 sobe, predobijem i kuhinjom. 2) u Jerjevićoj ul. 3 sa 2 sobe i kuhinjom u prvome katu. Sve su prostorije. — Uputiti kod P. Banićevića

Sjetite se muzeja samoborskih starina!